

PARENTESI

(Cronica de les columnes
Francesc Macià-Lluís Com-
panys, per LLOÍS GAR-
VILA.)

Jo escriuria, per a encapçalar a-
questa crònica d'avui, parentesi en
la lluita. Aquest títol, però, em
sembra massa afectat, massa pe-
dant. I massa fals perquè no con-
sidero lluita sino empenyar el ju-
rell a les avançades, sentint xutar
les bales enemigues, sofrint fred,
exposant la vida a cada moment. Jo,
al front, no faig res d'això i presu-
mir de martir i d'heroï seria men-
tir i, per tant, cauria en la immu-
ralitat. He anat al front a fer el
que pugué en os de la Revolució, a
complir el meu deure de revolucio-
nari. Però quan marxem a les avan-
çades —o bé quan vaig a visitar-
los-hi— els milicians, arma al coll—
el pit abrindat d'entusiasme, sen-
ten una gran admiració i una gran
enveja i penso que ells únicament
són els que poden dir: «He fet la
guerra».

Es clar que entre el meu gest i
el de quedar-se a Barcelona jugant
a solats —perdoneu-me la sinceri-
tat— prefireixo el meu. És per
tots aquests motius que no encap-
çalo aquesta crònica amb el títol
de «Parentesi en la lluita».

Parque es tracia d'un veritable
parentesi —que com més breu
sigui millor— car avui surto d'Al-
canys i en surto amb recança de
deixar-hi els bons amics que hi de-
ixo: Pereu Salas, el del somri-
ple de bonhomia que tant sap fer-
se voler dels nostres soldats; Bosch,
auster i sever i amb una gran ani-
ma d'infant; Cano, que estima més
una metralladora que una dona;
Moncus, d'ampia rostre somrient,
de tracte planer que guanya totes
les voluntats; Garcia, que es com
una sogrona edicada de Moncus; Mo-
les que, sota un exterior esquerp i
ferrony, oculta una noble capacitat
de lleialtat i d'afecte; Barberó, ple
de passió, d'entusiasme, de corat-
ge; altres que farien interminable
aquest article...

M'ha acostumat tant al tracte
cordial d'aquests amics que quan
la fi de la guerra ens disgregui els
recordaré sovint i els enyoraré.

Que consti: a Canturri no l'he
posat a la llista perquè amb Can-
turri ens veurem umb mes frequen-
cia. L'última que de, del seu escó
del Parlament ja no podrà indig-
nar-se amb els diputats de la Lli-
ga... perquè de diputats de la Lliga
ja no en queden.

L'auto —un auto que sembla en-
peltat de tortuga perquè corre molt
poc— enlla les carreteres camí de
Barcelona. L'hem de tractar amb
molts miraments si no volem quedar-
nos a mig camí. És per això —per-
què reposi— que ens aturem a
Gandesa, a Tarragona, a Vilanova
i La Geltrú. En canvi a Barcelona
hi ha bons colzes que corrent molt...
les mes de les vegades per a no
anar enlloc.

La breu estada a Barcelona em
fa pensar novament que al front
hom hi està molt bé; que l'espaci-
tació del front es més digna, més
honest i adiuu més tranquil·litza-
dor que el que ofereix Barcelona.
Si restava a Barcelona —la ciutat
cantada per Maragall amb unes
justíssimes paraules— se m'enco-
manaria el seu pessimisme absurd
i arribaria a creure l'impossible:
que perdrem la guerra. Cal ésser
al front, enmig del perill, donant
el que no te tothom: donant la
cara, per a veure que la guerra la
guanyarem nosaltres.

A Barcelona segueix encara —un
zio atenuada, però, val a dir-ho?
la festa major d'abans. Encara hi
ha gent que creu que el casé s'ha
de pendre amb escopeta; encara hi
hagent que abusa de la situació i
viu a costelles de la revolta; encara
hi ha qui cobria per a jugar a
soldats; encara hi ha qui menja
agratats et amores fora de casa te-
nint menjar a casa...

Dintre unes hores, però, l'espec-
tacle d'astims haurà finit. Un au-
tomobil més ràpid que el meu em
portarà vers altres terres que no
seran precisament les d'Aragó: al-
tres terres on cal treballar intensi-
ment per a anorrear el feixisme que
avui rega amb sang humana els
camps d'Espanya.

Per tant, durant uns dies no hi
haurà l'acostumada orònica del
front de guerra a les pàgines de
«LA HUMANITAT». Quan la re-
prengui ho fare però —segurament—
amb més coratge i amb més pols.

Ara l'auto espera a la porta, el
temps apressa, no puc allargar més
aquest article.

A reveure, dones, i fins ben aviat.

Barcelona, octubre.